

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۳ اپریل ۲۰۲۱

"خانه داماد خبری نه، خانه عروس دنگ و دهل"

دوشنبه- ۲۳ حمل ۱۴۰۰ - کابل: اوضاع کنونی که همین حالا در مناسبات بین جهات مختلف حاکمیت و مخالفان مسلح آن وجود دارد، به نظر من نه تنها بی شباهت به ضرب المثلی که به مثابه عنوان انتخاب شده است نیست؛ بلکه وقتی با یک دید واقعگرایانه به اوضاع نگرین شود، انطباق کلی هم دارد. زیرا:

۱- تا جایی که از مطالعه اوضاع و پاسخ طالب در قبال تشکیل اجلاس در ترکیه بر می آید، گویا آنها بدین نتیجه رسیده اند که امپریالیسم امریکا می خواهد با انتقال محل جلسه از پایتخت قطر "دوحه" به ترکیه، به علاوه آن که زمان حضور شان را در افغانستان تمدید نمایند، در کل امتیازاتی را که در موافقتنامه دوحه، امریکائی ها جهت جذب افراد و نهاد های ضد جنگ به دور "ترمپ" در انتخابات سال قبل، قایل شده بودند، مجدداً باز ستانند و از همین رو اساساً تا حال حضور شان را در آن اجلاس به بهانه ماه رمضان منتفی دانسته اند و هیچ نوع طرح و پلانی نیز برای آن اجلاس تقدیم نداشته، طوطی وار از طرف امریکا می خواهند تا به تعهداتش در موافقتنامه دوحه پایبند باقی بمانند و رنه چنین و یاجنان خواهند کرد.

۲- در طرف دیگر قضیه که امروز به نام طرف "جمهوریت" مسما گشته است، خلاف سکوت طرف مقابل، نه تنها ارگ و رقیب و شریک دیرینه اش در قدرت یعنی باند ها و هواداران "عبدالله عبدالمود" هریک از جانب خود تلاش می ورزند تا اهداف و خواستهائی را زیر عنوان طرح مصالحه مطرح نمایند، که نه تنها از دهه ها بدین سو بارها با مخالفت مواجه شده و شکست را تحمل نموده اند بلکه در همین مقطع موضوع مورد بحث اجلاس نیز نمی باشد. از جمله ساختار حاکمیت و نظام سیاسی آینده.

یعنی در حالی که طالب تا هنوز کوچکترین تفسیری از "نظام اسلامی آینده" که در موافقتنامه دوحه با امریکائی ها ذکر کرده اند، بیرون نداده، طرف جمهوریت، بین خود دعوی چگونگی نظام، تقسیم و ساختار قدرت را برای آینده کشور به بحث و مناظره گذاشته اند.

۳- این وضعیت که همان ضرب المثل گزیده شده برای عنوان را تداعی می کند، در کل بر مبنای یک توهم شکل گرفته و در حرکت است. توهم این که، به اصطلاح طرف جمهوریت، فراموش می کند که اساساً اجلاس به منظور حل مناقشه بین ارگ و مخالفان درون حاکمیت تشکیل نشده و نمی شود تا ریفری ها قضاوت نمایند که آیا نظرات و افکار انحصار طلبانه "غنی احمدزی" زیر پوشش "حکومت متمرکز مقتدر" برای آینده افغانستان باید در عمل ادامه یابند و یا به

خواست مخالفان درون نظام تمکین صورت گرفته، پذیرفته شود که من بعد در افغانستان ساختار قدرت از درون به نفع حاکمیت غیر متمرکز یا به شکل صدارتی و یا هم فدرالی تنظیم بگردد.

۴- تا جایی که از مطالعه اوضاع به خصوص پراکندگی صف به اصطلاح "جمهوریت" بر می آید، می شود حدس زد که اولاً این که طرح مخالفان داخلی حاکمیت در اجلاس مورد نظر مطرح گردد، محتمل به نظر نمی رسد، در ثانی اگر هم مطرح گردد، همه شاهد خواهیم شد که ترکیب و داد و گرفت بین طرف های شرکت کننده از اساس تغییر خورده، از درون هیأت جمهوریت، نمایندگان "غنی احمدزی" در کنار "حامدکرزی"، "سیاف" و "گلبدین" قرار گرفته، ضمن آن که خود به دفاع از ساختار حکومت متمرکز مقتدر خواهند برخاست، جهت شکست مخالفان درونی شان حاضر خواهند شد تا به طالب نیز تسلیم شوند.

هموطنان گرامی!

تجارب گذشته نشان داده است که انحصار گران و تمامیت خواهان با طالب بیشتر وجوه و علایق مشترک دارند تا با آنهایی که خواستار شکست دادن سد انحصار طلبی و تمامیت خواهی اند. از همین رو می توان پیشبینی نمود که ماحصل اجلاس ترکیه هم، به جز دوام حاکمیت انحصار طلبانه و تمامیت خواهانه چیز دیگری نخواهد بود فقط با تغییر مهره های چندی.

مبارزه علیه امپریالیسم و ارتجاع، جزعلایتجزای مبارزه علیه دولت دست نشانده می باشد!

سرکها ما را می طلبند!